

Nr 234

Av fru **Kristensson m. fl.**, *angående upphävande av bestämmelser i arbetarskyddslagen, vilka inskränker den kvinnliga arbetskraftens användande i yrkesarbete.*

(Lika lydande med motion nr 267 i Första kammaren)

Utvecklingen på arbetsmarknaden kännetecknas av att den kvinnliga arbetskraften alltmer tages i anspråk inom arbetsområden, som tidigare varit förbehållna manlig arbetskraft. Den kvinnliga arbetskraften har blivit alltmer efterfrågad, män och kvinnor arbetar sida vid sida under likartade förhållanden.

Enligt vår uppfattning framstår det därför såsom otidsenligt, att fortfarande i lagstiftningen inrymmes särskilda bestämmelser till skydd för kvinnors användande i arbete, såvida dessa bestämmelser ej är betingade av exempelvis havandeskap och barnsörd. Lämpligheten för den speciella arbetsuppgiften måste bli en bedömningsfråga för arbetsgivare respektive arbetstagare.

Arbetarskyddslagens 5 kapitel bär rubriken: "Särskilda bestämmelser om kvinnors användande i arbete". Många av de därunder inrymda stadgandena saknar i dagens läge relevans. Det framstår som egendomligt att i fråga om hantverks- eller industriellt arbete visst skydd skall anses erforderligt i fråga om den kvinnliga arbetskraftens användande nattetid, när samtidigt inom många traditionellt kvinnliga arbetsområden, exempelvis sjuk- och förlossningsvården, nattarbete är en given förutsättning för tillgodoseende av vårdbehovet.

Enighet torde råda om önskvärdheten av en intensifierad yrkesutbildning för kvinnlig ungdom med särskild inriktning på andra än de traditionellt kvinnliga yrkena. Lagbestämmelser såsom de ovan nämnda begränsar otvivelaktigt den kvinnliga ungdomens fria yrkesval och bidrager till en fortsatt ensidig inriktning av dess yrkesutbildning.

I realiteten har ifrågavarande lagbestämmelser — ursprungligen tillkomna för att skydda den kvinnliga arbetskraften — numera kommit att verka som en negativ faktor, bl.a. därigenom att de som ovan nämnts begränsar kvinnornas fria yrkesval men även därigenom att de utgjort en belastning för kvinnorna i likalönsdebatten. Sålunda har det från arbetsgivarhåll gjorts gällande, att begränsningen i fråga om kvinnors användande i hantverks- eller industriellt arbete nattetid gör den kvinnliga arbetskraften mindre användbar. Numera har emellertid en principöverenskommelse träf-

fats inom stora delar av arbetsmarknaden om slopande av de särskilda lönetarifferna för kvinnor. Därmed synes arbetsmarknadens parter ha vitsordat den kvinnliga och den manliga arbetskraftens likvärdighet. Några bärande skäl att bibehålla lagbestämmelser, som begränsar den kvinnliga arbetskraftens användningsområde, kan därför icke längre anses föreligga. Innan bestämmelserna slopas synes det emellertid erforderligt med viss utredning, vilken torde kunna utföras inom Kungl. Maj:ts kansli.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning om sådana ändringar i arbetarskyddslagens 5 kapitel att bestämmelser, som inskränker den kvinnliga arbetskraftens användande i yrkesarbete, slopas.

Stockholm den 25 januari 1961

Astrid Kristensson

Karin Wetterström

Hans Nordgren
